

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

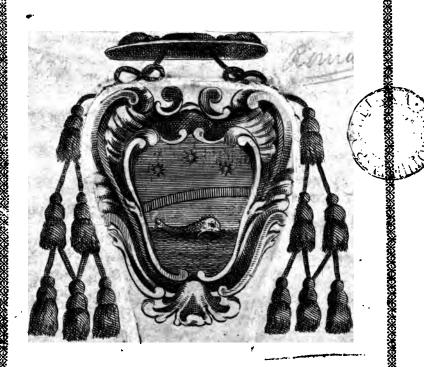

• . • • . .

		•	•		
			•		
				•	
٠					

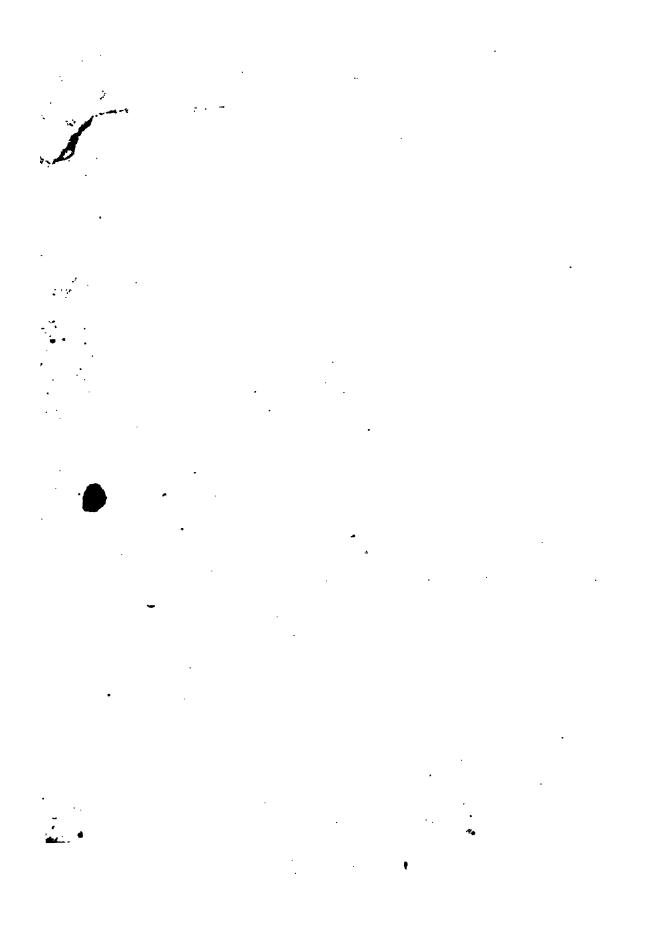
CONSTITUTIONES COLLEGII LUDOVISIANI HIBERNORUM

ROMÆ MDCCLXXIII.

EX PALLADIS TYPOGRAPHIA PRÆSIDUM FACULTATE

11A non 373

MARIUS

TIT. S. AUGUSTINI S. R. E.
PRESBYTER CARDINALIS

MAREFUSCUS

SS. BASILICÆ LATERANEN. ARCHIPRESB.

REGNI HIBERNIÆ PROTECTOR

ALUMNIS COLLEGII LUDOVISIANI
SALUTEM IN DOMINO

X quo SS. Pontifex CLEMENS XIV. in partem me vocare dignatus est paternæ illius sollicitudinis, qua maxime urgetur, catholicæ Fidei non modo tuendæ, sed propagandæ apud vestram gentem, charissimi in Christo Filii;

Filii; justique me Apostolici Visitatoris munere in isto Collegio perfungi: ita mihi ipsius Fidei auctorem Christum Dominum propitium esse velim; uti tantum quidem oneris sic accepi, ut quasi codem inflammatum studio caritatis erga vos, atque omnium officiorum religione obstrictum arbitrarer.

Video enim, vos esse eam sobolem, id Christi operariorum Seminarium, qui optimis morum, & doctrinæ præceptis eruditi, ad patriam redeuntes, possitis aliquando illam a perniciosis erroribus plane ereptam in pulcherrima veritatis luce collocare. Hæc mens, hæc voluntas fuit præstantissimi Cardinalis Ludovici Ludovisii, quem vestri Collegii authorem, fundatorem, patronum & honoris causa nominamus, & nunquam satis collaudare possumus. Hæc spes tenet Sanctissimum Pontificem; atque in hoc præcipue maximæ curz nostrz consumuntur, ut nihil nobis prætermittendum putemus, quod communibus Collegii vestri rationibus, atque ornamentis augendis expedire videatur. Huc demum referuntur leges, quas partim veteres restituere, partim novas constituere visum est, quæque quid institutum, quid professio vestra postulet, declarant.

Habetis igitur, adolescentes optimi, hujusmodi leges in hoc libello descriptas, quas si sancte (ut par est) diligenterque servetis, non dubito, quin

ea vocatione, qua vos in Apostolorum sortem vo cavit Deus, sitis digne ambulaturi, ac noster hic qualiscumque labor, pro incremento Catholicæ Religionis, & pro vestris commodis susceptus, fructus amplissimos sit consequuturus. Prodeunt (verbis utar SS. Præsulis, & Card. Caroli Borromæi) illa nunc quidem ex intimis animi nostri sensibus in lucem, in sinumque vestrum recta festinant: vestra jam interest prompte eas excipere, libenter amplecti, diligentissime observare, atque eo in honore semper habere, quem earum aquitas, & nostra erga vos pietas, & fides vestra, & vestrum obediendi instisutum efflagitare videtur. Nam labor noster, ac studium, quod in hisce condendis adhibuimus, irritum plane esset, es vos praterea omni fructu, quem ex illis capere oportet, omnino careretis, si vos opera sollicitudinique nostra, vestris animis, studiis vestris haud respondeasis: basque nostras, quas vobis in prasentia offerimus, Constitutiones soto pectore non amplettamini (1).

Ex ædibus nostris Idib. Februarii MDCCLXXIII.

⁽¹⁾ Procem. Instit, ad Oblat.

IMPRIMATUR

Si videbitur Reverendissimo Patri Mag. Sacri Pal. Ap. D. Patriach. Antioch. Vicesg.

IMPRIMATUR

Fr. Thomas Augustinus Ricchinius Magister Sacri Palatii Ap, Ord. Prædic.

CARDINALES PROTECTORES

REGNI HIBERNIA

a Fundatione Collegii.

1. LUDOVICUS LUDOVISIUS
creatus Cardinalis die 15.
Februarii an. 1621. Hibernorum Regni Protector, & Fundator Collegii, obiit die 18. Novembris an. 1632.

- 2. Antonius Barbarinus a creatus Car. die 30. Augusti an. 1627. Hibernorum Regni Protector, obiit die 5. Augusti anno 1671.
- 3. PALUTIUS PALUTIUS At-BERTONUS Creatus Cardinalis die 14. Januarii auno 1664. Regni Hiberniæ Protector, obiit die 29. Junii an. 1698.

PRECIPUE COLLEGII
Vicissitudines sub iisdem Cardinalibus Protectoribus.

1. Anno 1628. Collegium Hibernorum Roma fundatur, &
traditur cura Patrum Franciscanorum strictioris observantia Conventus S. Isidori
de Orbe. Mandato Cardinalis
Fundatoris a P. Luca Wadingo ejustem ordinis, & Collegis Praside Constitutiones pro
eodem Collegio exarantur, &
a Cardinali Fundatore approbata, Id. Jan. in Collegio promulgantur.

2. Anno 1635. Collegium a cura PP. S. Isidori transfertur ad Cler. Regulares S. J. ex Testamento Card. Fundatoris. P. Alemento Gottifredus primus Rector e Societate, Constitutiones Collegii magna ex parte resixit, novasque confecit.

3. Anno 1693. MARCUS ANTO-NIUS Cardinalis BARBADICUS Episcopus Montisfalisci ab In-NOCENTIO PP. XII. Apostolicus Visitator Collegii constituitur. Is collabentem disciplinam & occonomicant rerum administrationem sapientissi nis decretis restituere curavit.

4. An-

- A. Joseph Renatus Impe-RIALIS creatus Cardin. die 13. Februarii an. 1690. Hiberniæ Regni Protector, & Collegii Visitator Apostolicus, obiit die 15. Januarii an. 1737. S. Nerius Corsinus creatus Cardinalis die 14. Augusti an. 1730. Regni Hiberniæ Protector, obiit
- die 6. Decembris an. 1770.

 6. MARIUS MARBFUSCUS
 creatus Car. die 29. Januarii an. 1770. Regni
 Hiberniæ Protector, &
 Collegii Visitator ApoRolicus.
- 4. Anno 1719. Idem RENATUS
 Cardinalis Imperialis Protector, Apostolici Visitatoris auctorisate a Clemente PP. XI.
 auctus, Collegium usque ad
 annum 1737. moderatur,

6. Anno 1771. Eidem MARIO Cardin. MARBFUSCO Protect., Apostolica Visitatio Collegii a SS.D.N. CLEMENTE PP.XIV. demandatur · Apostolicis litteris anno 1772. immediatæ jurisdictioni Cardinalis Hibernie pro tempore Protectoris Collegium subjicitur: ejus administratio Clericis Regularibus Societatis Jesu adimitur;& cura Presbyterorum Sacularium perpetuo addicitur. Denique anno 1773. Cardinalis Fundatoris Constitutiones vėluti posiliminio revocantur, accuratius disponuntur, & explicantur; eisque nove, que desiderari videbantur, adjiciuntur: omnesque simul Alumnis servande proponuntur. CA-

CAPUT PRIMUM.

De Regimine Domus.

UM sine legibus nulla hominum societas stare diu ac florere possit; idcirco Constitutiones, legesque nos pro Ludovisiano Hibernorum Collegio statuendas, vel potius præstantissimi Fundatoris Regulas veluti postiminio re-

vocandas censemus. Ac primum de regimine Domus.

Suprema igitur potestas cum a SS. D. N. CLE-MENTE PP. XIV. I sit ad Eminentissimum Protectorem delata; æquum saue est, ut omnis rerum Collegii Administratio inter Collegii Præsidem, Rectoremque ita transigatur, nihil ut siat nisi aut consensu, aut imperio Eminentissimi Protectoris.

Erit autem Præses unus ex Romanæ Curiæ Præsulibus spectatæ probitatis ab Eminentissimo Protectore destinatus. Rector vero Presbyter Sæcularisætate provectus, probitate, doctrina, & rerum usu spectatus, nec non œconomicæ facultatis apprime intelligens, qui & ipse ab eodem Eminentissimo Protectore seligatur.

A

Re•

1. Brev. dat. die 18. Sept. 1772.

CONSTITUTIONES

fertim commissa est, communis vitæ honestatem, & commoda, ad quæ alios docendo, & admonendo dirigit, ipse prior opere prositeatur, & teneat. Verum nihil unquam alicujus momenti sine Præsidis auctoritate, & consilio suscipiat, aut innovet, imo in dubiis, quæ sæpe occurrunt, vel de vacationum, aut studiorum temporibus, vel de augendo, minuendoque numero, aut stipendio inservientium, vel de promovendis Alumnis ad Sacros Ordines, deque re alia quacumque Præsulem certiorem saciat, ejusque consilium exquirat; ut hic, si rem tam magni momenti existimaverit, ipsum consulat Eminentissimum Protectorem.

Quæ vero majoris momenti inciderint negotia, quæque præcipue totius disciplinæ, & institutionis rationem respiciant; ea continuo ad Eminentissimum Protectorem deferantur: ut ordine procedant omnia, & suaviter disponantur.

CAPUT II.

De Admittendis ad pradictam Domum.

S Acrosance Tridentinæ Synodi Patres cum Episcopos ad erigenda ubique locorum Seminaria, in quibus Juvenes portantes jugum ab adolescentia sua sanis doctrinis, & sanctis moribus imbuerentur, vehementer hortarentur; decreverunt, ut in ea tantummodo illi reciperentur, quorum indoles, & voluntas spem afferret, eos Ecclesiasticis Ministeriis perpetuo infervituros. Quæ cum ita sint, cautio sane plurima in Ado-

1. Conc. Trid. Seg. 23. de Reform. Cap. XVIII.

COLLEGII LUDOVISIANI

Adolescentium electione adhibenda est, ut non ho, minum officiis, sed accurata quidem consideratione optimæ tantum indolis testimonio commendati eligantur, qui studium praseserant Deo & Ecclesia inserviendi; ne ex turpi eorum desertione alimentorum dispendia Collegium patiatur, neve Catholica Hiberniæ Ecclesia Ministris suis, & Operariis desraudetur.

Quemadmodum ergo nemo Alumnorum Eminentissimo Protectore inconsulto removeri poterit, ita neque eligi, atque admitti sine ejusdem facultate, atque consensu. Nunquam autem erunt prætermittenda requissta, quæ ex præscripto INNOCENTII PAPÆ X. I necessaria sunt Alumno cuilibet in Col-

legium admittendo.

Ac primo quidem perpendatur, an sit Hibernus, in aliqua scilicet Hibernorum provincia natus; an Parentibus catholicis, legitimoque matrimonio genitus: an sit bonæ conditionis, & samæ, nec non suscepti Baptismatis authenticum testimonium. exhibeat. Rursusque an Catholicæ fidei extiterit sedulus cultor. Præterea nemini pateat ingressus, si decimum sextum non attigerit annum, seu excesserit vigesimum, ita ut latinis, humanisque litteris sit imbutus, & ingenio, ac valetudine sua præbeat spem se labore, & industria sua in gravioribus disciplinis, rebusque Ecclesiasticis maxime prosecturum, ut cum Patriæ fructu, & sine Ecclesiæ scandalo valeat in agro Dominico aliquando operari. Quare Adolescentes suspectæ sidei ab hujusmodi Domo arceantur; item licentioris vitæ, vagantes, cæterorum corruptores, & qui alicujus Regularis Instituti habitum abjecerint, vel utcumque Apostatæ suerint,

1. Brev. dat. die 22. Maii. 1647.

CONSTITUTIONES

vel quavis turpitudinis nota censeantur affecti, pez nitus respuantur.

His accurata perquisitione cognitis, Rector statim Præsuli reserat, ut ab hoc Eminentissimus Protector de omnibus siat certior, ejusdemque arbitrio

vel admittatur Alumnus, vel rejiciatur.

Præterea illi, quos Eminentissimus Protector admittendos jusserit, antequam in Alumnorum album referantur, ac habeantur ut Alumni, per aliquod temporis spatium prudentia, atque arbitrio Rectoris definiendum, detineantur veluti in peregrinorum Gubi-

culo, & tamquam hospites existimentur.

Interim Rector, & Præsectus præ oculis semper habentes quales aliquando Adolescentes curæ suæ
commissi suturi sint; illorum ingenia, studia, animorumque propensiones, ex quibus sacile provectioris ætatis conjectura duci potest, serio scrutentur.
Quod autem de singulis judicium secerint cum Præsule communicent, ut ab eo singula Eminentissimo
Protectori significentur, cujus judicio vel pro Ecclessa & Missionibus nutriantur, vel sæculo restituantur.

Verum inter hæc omnia illud in primis curandum est, ut hi Adolescentes spiritualibus vacantes exercitiis per dies aliquot, prout Rectori videbitur, vocationis suæ circumspiciant officia: Quo tempore etiam Collegii regulas evolvant, videantque utrum iis servandis, divina gratia adstipulante, se accommodare possint, ac velint. Generali etiam Consessione totam vitam excutiant, & sessione vererem hominem expoliare, ac novum induere, qui secundum Deum creatus est, curent omnino propriam expiare conscientiam.

Quod

COLLEGII LUDOVISIANI

Quod si idem Emus Protector Alumnum ita adprobatum, electumque voluerit, hic statim, præter pecuniam, quæ sibi necessaria erit ad aliquot minutiores sumptus ære proprio faciendos, etiam deponere teneatur apud Rectorem tantum pecuniæ, quantum sibi ad reditum in patriam sufficiat. Quam quidem pecuniam etiamsi adamussim hic definire nemo possit, cum subsidium adjungendum ex pensionibus domus a Jacobo III. Magnæ Britanniæ Rege ad hujusmodi rem legatæ, ex numero discedentium sit metiendum, tamen æquum erit, ut quemadmodum. Alumni defraudari prædicto subsidio nunquam poterunt, ita neque inopia pecuniz opportunus eorum reditus ad Missiones vel obturbetur, vel impediatur. Hæc autem pecunia a Rectore credatur Exactori, qui eam deponat in S. Monte Pietatis, vel apud mensam, seu ut vulgo dicitur, in Banco S. Spiritus, ut Alumno in patriam reversuro restituatur.

Item post sex menses ab ingressu, vel quandocumque Emo Protectori videbitur, polliceantur Alumni se paratos esse vitam Ecclesiasticam agere, & quotiescumque injunctum sibi suerit, in Hiberniam ad lucrandas animas proficisci. Idque jurejurando confirment secundum Juramenti rationem, seu sormulam ab ALEXANDRO PAPA VII. præscriptam sub die 20. Julii 1660. post suam Constitutionem, quæ incipit: Cum circa juramenti vinculum; & cum moderatione expressa in Decreto postmodum promulgato a CLEMENTE PAPA IX. sub die 20. Decem-

bris 1668.

CONSTITUTIONES

CAPUT III.

De observandis circa Pietatem.

Mnes, qui ad Ecclesiastica munera obeunda deitinari cupiunt, oportet, ut ad eam vitæ persectionem nitantur, ad quam præcipue vocantur
beclesiæ Ministri, quorum officium est cæteros ad
pietatem, & sanctitatem verbo, & exemplo allicere,
atque excitare. Nemo proinde, qui in hoc Collegio vivit, muneri suo, & divinæ vocationi, atque hominum expectationi satisfecisse se putet; nisi
divinæ plusquam humanæ sapientiæ studiis, eo potissimum tempore, quo in Collegio degit, vacaverit. Idcirco ea, quæ ad pietatem spectant, quæque in hoc Capitulo observanda proponimus, non
persunctorie, sed prompto alacrique animo omnes
adimplere studeant, & peragere.

Primo igitur diluculo signo dato, & Benedicamus Domino audito, singuli Deo gratias respondeant, statimque e lectulo surgant, ac sanctissimo Crucis signo muniti suis induantur vestibus: & simul ac suerint induti per semihoræ spatium abluendis manibus, aptandis lectis, componendisque cubiculis sedulo incumbant; & quod reliquum suerit temporis ad ani-

mum orationi præparandum impendatur.

Ad Campanulæ signum omnes in Sacellum conveniant, ibique S. Spiritus in primis ope implorata Orationem Domine Deus Omnipotens, qui ad principium hujus diei &c. cum reliquis, quæ ad Primam in Breviario Romano reperiuntur, devote recitent, ac insuper meditationis argumento repetito, per horæ dimidium orantes ad Splendorem æternæ luci- oculos

COLLEGII LUDOVISIANI

los mentis aperiant; quo veluti diurno alimento accepto, & sæpius per diem repetito spiritus saginetur. Semihora autem elapsa, incruento Misse Sacrificio omnes pariter religiose intersint, cui eorum aliquis alternatim superpelliceo indutus reverenter ministret.

Quotidie ante prandium, & cænam, facto signo ordinario, in idem Oratorium convenientes, genussexi peculiari examine conscientias suas excutiant per octavam horæ partem, & psalmum De profundis pro defunctis recitent. A prandio vero, & cæna in prædictum Sacellum recta pergant, ibique Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam secreto quinquies dicant, ac sanctissimum Sacramentum adorent.

Item priusquam vespertino studio animum adiiciant, omnes simul sanctissimum sub Panis Eucharistici specie in Tabernaculo repositum Sacramentum per quadrantem horæ pie, casteque visitent, atque adorent.

Denique priusquam cubitum eant, in idem Sacellum convenientes generali examine conscientias suas excutiant, & scrutentur, ac præsertim inquirant, quid labis tota illa die contraxisse videantur: nec non privatæ meditationis materiæ pro sequenti die percipiendæ incumbant, donec a Rectore habito signo, per silentium recta ad sua cubicula pergant.

Verum quod pertinet ad cæteras quotidianas preces certis diei horis peragendas juxta laudabilem Collegii consuetudinem; tabellæ, quam ad hunc finem proponimus, Alumni sese omnino accommodare debent.

In Canaculo, seu Resectorio, nemo audeat mensa discumbere, nisi a Rectore Benedictione peracta; quod si forte Rector absuerit (quod aut nunquam,

2U£

aut raro contingere debet) Præsectus gerat vices ejusdem. At vero, nisi cogente necessitate, atque Rectore annuente, abesse a communi mensa Alumnorum nemini liceat. Facto denique edendi sine, datoque signo ab eodem qui præsst, simul omnes insurgant, & ad Breviarii præscriptum immortali, & invisibili Deo debitas gratias persolvant.

Mensa autem durante perpetua lectio siat, ac primo quidem totum sere sacræ Scripturæ legatur caput; Reliquum vero temporis impendatur in lectione alicujus religiosi libri, qui simul intellectum soveat, atque dirigat voluntatem; ut quum cibus præbetur corpori, aliquod etiam tamquam pabulum mentis suppetat, & doctrinæ. Dato autem signo colligendi fragmenta, Martyrologium Romanum legatur. Quod si loco lectionis Alumnorum aliquis concionetur, & concione absoluta in longum adhuc protrahatur mensa, lectio, ut supra dictum est, resumatur.

Præcipuis anni solemnitatibus, & rursus in singulos quindenos dies, post Missam in privato Sacello auditam, in Domum Missionis ad Montem Citatorium simul omnes conveniant; ibique tum collationibus, seu colloquiis, quæ pro Ecclesiasticis viris habentur, intersint, tum in Choro solemni Missæ sacrificio præsto sint, & sacramentali Confessione præmissa Angelorum pane se resiciant.

Cum autem in Ecclesia versantur, cogitantes omnes, quam terribilis sit locus iste, quoniam vere Domus Dei est, & Porta Cali, animum diligenter, & sensus custodiant; singulari modestia corpus componant; sacrum servent silentium; & persecte in omnibus corde & animo Christo canant gloriam. Dum vero

Ec-

COLLEGII LUDOVISIANI

ecclesiasticæ functiones in Altari exercentur, ad illas opportune animos intendant, ut rituum ecclesiasticorum notitiam acquirant, & in sacris erudiantur Ecclesiæ cæremoniis: Quarum rationem, & usum omnes exacte teneant, ut eas, cum a Chori Præsecto justi suerint, decore, quantum sieri potest, præstare post modum valeant.

Singulis Dominicis, festisque diebus nisi ad Domum prædictam Missionis perrexerint, in privato Gollegii Sacello divinum Officium, Tertia, Sexta, atque Nona horis exceptis, singula suo tempore ad modum Chori sancte recitantes, persolvant; ac insuper sese conformantes ad mentem Ecclesiæ, divinoque præcepto obtemperantes de Sanctificatione Festorum, lectionem alicujus religiosi libri singillatim non prætermittant.

Horis pomeridianis, præsertim Festis ut supra diebus, Collegio exeuntes sanctissimam Eucharistiam in Ecclesia, in qua per orbem exponi contigerit, adorare non negligant, & ad lucrandas Indulgentias populo exemplo sint. In templum autem ingressi, & humi procumbentes non surgant, nisi a Præsecto habito signo.

Denique certis anni temporibus, ac præsertim in majori hebdomada, & cum ad sacros Ordines sit quis promovendus, vel cum ad Missiones profecturus sit, spiritualibus exercitiis animum curet, præparetque ad vias suas in lege Domini dirigendas.

CA-

CAPUT IV.

De Æditimo .

Editimus a Rectore eligatur unus ex Alumnis natu grandioribus, qui sacros Ritus calleat, & Cæremonias Ecclessæ, quique in Sacris inserviendo, Officiaque Divise recisando appeter estados.

cioque Divino recitando præstet cæteris.

Bjus autem munus, ejusque partes erunt, Altare concinne componere, idque pro tempore ornare: Sacelli pavimentum verrere, & præcipue curare, ut Domus Dei elegantia, ornatu, atque decore maxime splendeat, nec sacra unquam supellex vetustate, & sordibus obsolescat. Quod si minus elegans aliquod deprehendat, vel indecorum, aut dissolutum, statim certiorem saciat Rectorem, ut ejus auctoritate dissoluta resiciantur, & obsoleta in integrum restituantur.

CAPUT V.

De observandis circa studia.

Otio se unquam dedant; hinc omnis cura adhibenda est, ut intellectus eorum indesinenter vel pietatis, vel litterarum studio occupetur, nisi cum relaxare animos certis diei horis est cuique eorum permissum: adnitendum est enim omnibus, qui Tabernaculo inserviunt, ut ad vitæ sanctioris laudem, litterarum, & scientiarum quasi lumen aliquod adjungatur. Postquam igitur quæ ad pietatem spectant tradidimus; hic nonnulla circa litterarum studia præscribere, atque adnotare operæ pretium duximus.

In primis autem serio cogitent Alumni, qui Philosophiæ, ac Theologiæ studiis se dediderunt, quique ductores Animarum, & verbi Dei satores suturi sunt, quanti necessarium sibi sit studium veritatis, & summi boni cognitio, & quam vehementer etiam cavendum sit ab irreligiosa libertate, qua prava quorumdam ingenia, ut vanam eruditionis gloriam aucuparentur, ingentem Religioni labem intulerunt. Considerantes ergo, cujus gratia, & qua mercede ab iis, qui in sortem Domini sunt vocati laborandum sit; indesinenter a Patre luminum postulent sapientiam, & ad ejus gloriam omnem laborum fructum referant .

Quapropter Collegii de Propaganda Fide Almæ Urbis Gymnasium quotidie frequentent, ut istiusmodi Scholis interlint; ibique erudiantur facultatibus, quas Præceptores edocere solent Adolescentes, qui sacris Missionibus sele devoverunt. Rector itaque, Præsectusque curent, ut Alumni assidui sint in hujusmodi munere, & ne unquam, sine urgenti necessitate, ab ec

adimplendo fiant immunes.

Insuper Prassibus suis obtemperantes, ingenio. & cupiditati suæ numquam nimis indulgeant, sed omni polita pervicacia, non alias sectentur doctrinas, neque alios amplectantur libros, præter eos, quos a Collegii Præsidibus vel impetraverint, vel acceperint. Totum fere Terrarum Orbem pernicioli occupaverunt libri, qui vel minus doctis, vel corruptis homioibus probantur, sive quod ad eos legendos invitantur illecebris turpis voluptatis, five quod ab ipsis falsam aucupantur sceleratæ conscientiæ suæ tranquillitatem.

Quare Rector cubicula Alumnorum sepius perlustret, ut si forte libros male olentes repererit, vel B 2 prius

prius ab se non recognitos, vel quavis legitima authoritate proscriptos, vel utcumque per fraudem intrusos, graviter in Alumnos animadvertat: rursusque diligenter sciscitetur, quomodo istiusmodi perniciosos libros habuerint, vel a quo sint mutuati, ut hinc prohibere valeat, ne ipsi contagione hujusmodi hominum contaminentur.

Nemo Alumnorum, nisi necessitas urgeat, & Re-Ctoris venia impetrata, a Scholis, vel disputationibus aberit, etiam domesticis, si quando ex Rectoris mandato litterarium aliquod exercitium Domi faciendum erit. Cæterum Præsectus diligentiam adhibeat, ut Scholas Alumni petentes, vel ad Collegium redeuntes, simul omnes progrediantur, silentium habentes, & nonnisi submissa voce, & latine loquantur, ubi justa occasio loquendi contigerit. Verum ab omni disputatione abstineant, & si forte contumaciores invenerit, Rectorem statim certiorem faciat, ut ipse castiget pertinaciam eorum. Si autem via gradientes aliquem in dignitate constitutum, Præsules, Religiososque viros offendant, statim nudato capite eosdem reverenter falutent; ut omnibus modestiæ, ac urbanitatis præbeant exemplum.

Dent operam omnes, ut ex litterariis exercitationibus eum fructum capiant, quo & sibi, & aliis suo tempore prodesse possint. Caveant autem, ne doctrinæ fructum ipsum insolentia, arrogantia, dicacitate, & pertinacia corrumpant; sed in omnibus seu inter se disputando, seu in Schola degendo, modessiam semper præseserant, ac verecundiam; paratique sint studiorum rationem reddere, quoties vel qui præsunt, vel Præceptores postulent.

Domi vero manentes ad horarum Collegii diftristributionem sese accommodent, & a privato studio, etiamsi vacent a Schola, nunquam vacare permittantur.

Quoniam vero nemo est qui ignoret cujus utilitatis sit Ecclesiasticis viris cognitio linguarum Hæbraicæ, & Græcæ ad divinarum Scripturarum, Sanctorumque. Patrum uberiorem intelligentiam: omnes
vehementer hortandi sunt, ut in Collegio de Propanda Fide hujusmodi linguis addiscendis incumbant.
Quemadmodum enim sanctissimi Viri linguarum cognitione apprime imbuti Hæreticorum errores facilius detexerunt, strenueque profligarunt; ita etiam optandum,
ut Alumni, cum in Hiberniam sese contulerint, ubi
Hæresis patria, & salsæ aliæ de Religione opiniones
grassantur, fortiores sese præstent ad pugnandum pro
Catholica Fide.

Sed quia Alumni ad Missiones destinantur, convenit etiam, ut in munere concionandi sese exerceant. Ut ergo omnes ad Cathechisticos Sermones, & faciles, samiliaresque conciones ad Populum in viam salutis dirigendum habendas, mature assuescant, & rite instruantur; sestis diebus, vel quibus vacant a Schola, ex Evangeliis a Rectore themate vicissim dato latine, vel italice concionentur, vel aliquam homiliam a SS. Patribus, & presertim ex preclarissimo Ecclesia lumine Augustino, desumptam memoria mandantes, eam recitent: quod Rectoris arbitrio pro cujusque Adolescentis captu relinquimus.

Theses publicas, nonnisi exorato prius Eminentissimo Protectore, & ejusdem arbitrio tempore definito, præsertim in Theologicis disciplinis versati, priusquam a Collegio discedant, desendent. In privatis vero Academicis exercitationibus, Thesibusque desendendis, Præsidum judicio, & consuetudini Aca-

demiæ

demiz Collegii de Propagnanda Fide se accommodent.

Et quemadmodum ad Eminentissimum Collegii Protectorem pertinet, scientiarum studia præscribere, ita contubernii Alumnorum sparia vel producere, sel coarctare, prout vel degentium, vel itasum succedentium Alumnorum utilitati satius ipse in

Domino prodesse judicabit.

Qui vero propter ætatem proximiores sunt, ut ad Sacerdotium promoveantur, saltem per sex præcedentes menses erudiendi sunt a Rectore in sanchitate Mysteriorum, in ritibus, & cæremoniis, ac præsertim in iis, quæ Missæ Sacratissemum Cananem attingunt. Curent deinde, quæ ex Sacra Theologia de Sacramentis, ac de eorum administratione didicerunt, in memoriam redigere, ut Sacramentorum naturam, ac vim cum deprehenderint, tum porro minime ignorent, & quomodo administratur, ad Sacerdotale munus rite obeundum.

Denique confecto scientiarum curriculo, vel quandocumque Eminentissimo Protectori videbitur, quarendum erit ab Alumnis in conspectu ejusdem Eminentissimi: Protectoris, arque Prassulis, an sint issem doctrinis eruditi, an scientiarum studio sint assidui, vel a bonis artibus, sacrisque discipliuis abhorreant; ut diligentes commendentur & retineantur, ac corripiantur, vel respuantur ignari.

CAPUT VI.

De Bibliotheca Custode.

Ol est a Rectore Bibliothecæ curandæ præpofitus, conturbernio, ætate, atque ingenio cæteros præstare debet Alumnos, ne qui librorum custos ad juadjudicatur, quid libri ipsi contineant haud turpiter ignorare existmetur. Quem si minus idoneum, vel in munere negligentem experiatur, a cura removeat,

atque alium Rector substituat.

Ac in primis quidem maxime curandum est, ut adhibeatur munditia, & quidam librorum ordo, atque ornatus appareat, ut nihil sit, quod aspectum habeat desormem, vel cupientibus legere stomachum moveat.

Danda est igitur opera, ut generalis omnium librorum Index per ordinem Alphabeti exaretur, adscripta insuper forma, tempore, atque loco, que suerit liber quisque typis impressus. Sit quoque in Bibliotheca Index Ilbrorum prohibitorum S Indicis Congregationis justu novissime editus, ut omnibus innotessat, a quibus Iibris sit abstinendum.

Quod si Custos volumino verustare, carie, situque corrupta reperiat, vel dissoluta, 80 male compacta, Rectori continuo deserat, ut ejus auctoritate

vel inflaurentur, vel reflituantur.

Quibus autem, quo ordine, quave hora Bibliothecæ adeundæ patere locus debeat. Rectoris arbit trium erit, fine cujus auchoritate Custos neminem admittere valeat. Quibus vero permittitur, ut ad-Bibliothecam accedant, eos filentium servare jubeat, cumistudii tautum, non animi gratia libertas adeundi Bibliothecam concedatur.

Nemini autem legere permittat libros quomodocumque prohibitos, si legitima careant sacultate

Quibus a Rectore fuerit datum Libros e Bibliotheciz afportare, duo hi maxime caveant, ne scilicet aut eos dilacerent; autuilo modo obliterent; aut transverso callamo signent, & ne unquam externis etiam ad exi-

guum

guum temporis spatium commodare audeant. Sed huc pertinet etiam præcipere, ut quando'quisque. Alumnorum libros e Bibliotheca depromserit, schedulam ejusdem Bibliothecæ Custodi relinquat, in qua asportati libri notentur, ut unde, & a quo sint repetendi statim intelligatur.

CAPUT VII.

De domestica disciplina.

Uoniam necesse est bonz spei, & in primis honestos, ornatosque adolescentulos, qui clericalem militiam, uti genus ztatis degendz sibi constituerunt, non tantum doctrina, & severioribus disciplinis informari, verum etiam & ecclesiasticis moribus in Collegio bene constituto imbui: przeter czetera, quz sparsim multis in locis superius dicta sunt; nonnulla ad recte, religioseque vivendum przesertim comparata, hoc sub Capitulo in unum complecti curavimus.

Incidunt enim sepe cause, que animos conturbant, nec desunt aliquando turbolenti, atque sactiosi, qui non solum ceteris, sed nec sibi quidem acquiescunt. Omnes ergo communem cum ceteris vitæ rationem sequantur, seque ad Collegii instituta, & consuetudines accommodent: Neque quicquam peculiare sibi in lectulo, vestibus, libris, mensa, aut alia quacumque re usurpent; ut omnis querelarum occasio, teterrimum illud vitæ socialis venenum, prorsus tollatur. Sint autem in arbitrio Rectoris vel locorum ad mensam, vel cubiculorum distributio, vel alia hujusmodi similia; qui communi bono cum semper debeat consulere, rectius quam adolescentes, quorum singuli vel quod

quod nimium ingenio suo indulgeant, vel quod sibi tantummodo consulant, quid faciendum, servandumque sit in Domino judicabit.

Rector item curabit, ut singulis in Collegio degentibus tam Ministris, quam Alumnis æquales cibi, & sercula æqualia afferantur; nisi qui aut valetudinis imbecillitate, aut morbo laborent. Insuper cautius Rectorem animadvertere volumus, ut epulæ, cibique non solum sint bene cocti, atque conditi, verum enim suo tempore præparati, atque bene dispositi. Ex hoc enim sit, ut plerisque turpium sæpe querelarum occasio præcidatur. Quapropter binas tabellas ab Emo Protectore, vel a Præside, qui ejus vices gerit, subscriptas, Rector conspicuo loco affigendas curet, ut altera moderetur mensam, altera vero pro temporum varietate, ad omnia ossicia adimplenda horarum distributionem designet.

Alumnorum nemini liceat quamlibet pecuniam retinere, sed totam, aut secum eam domo patria pertulerint, aut inde a parentibus, vel amicis receperint, apud Rectorem, ut superius dictum est, deponant; ut ab ipso Exactori postea credatur deponenda vel in sacro Monte Pietatis, vel in mensa, seu, ut vulgo dicitur, in Banco S. Spiritus, ut ad ipsorum necessarium usum servetur.

Nihil proinde, Rectore haud annuente, eis emere licebit: & sub pæna expulsionis in suo tantum officio adimplendo unusquisque versetur: aliena cujuslibet generis sint numquam agant, nihil de alienis inquirant, ac denique sua Collegii Præsidibus credant, & quæ subinde ab ipsis præcipiuntur, quamvis infirmæ carni gravia aliquando videantur, modeste amplectantur, religioseque adimpleant.

C

Nihil

Nihil enim magis cavendum est studiosis, & ecclesiasticis adolescentibus, quam ne sæcularibus negotiis se dedant, vel unquam patiantur, occasionem ullam elabi ferendi crucem, & Jesum Christum sequendi, ut

in ipsis semper obedientiæ meritum augeatur.

Silentium ad pacem, pietatemque fovendam, ad nutrienda studia, & animi perturbationes sedandas, avertendasque maxime conducens, sancte omnes statis temporibus servent. Nulla igitur colloquia studiis admisceantur: neque ante, vel immediate post orationem, Missam, & sanctorum Sacramentorum perceptionem confabulationes ullæ habeantur, ne diebus quidem relaxationi assignatis; quorum horæ reliquæ de rebus utilibus modestis sermonibus sine tumultu transigantur; & alumnorum verba, vultus, eculi, motus denique omnes decorum teneant, redoleantque pietatem, atque disciplinam.

Et cum in omnibus quidam elucere debeat nitor, & mundities quædam apparere, tantum quæ non sit nimis exquisita, non erit hic alienum præscribere, ne alumnorum vicio parietes cubiculorum, atque pavimenta sordesant; ne ipsi vestibus dilaceratis in publicum prodeant; atque ut agressem sugiant negligentiam.

Si finguli in fingulis cubiculis degant, fine Præfecti venia haud in aliena ingrediantur: Nec unquam nisi ex urgenti causa (veluti si quis graviter ægrotet) Rectore annuente, permissum sit binos in uno commorari cubiculo: neque in suo arma, cujuslibet generis sint, unquam retineant, neque arcam vel quid aliud obseratum habeant; & nullum repagulum, vel quid aliud introssum foribus opponant.

Quod si domus symmetria peteret, ut plures lectuli in uno cubiculo existerent, ac ideo plures Alu-

mni

COLLEGII LUDOVISIANI mni in eo simul dormirent: strenue cavendum est, ne five cubitum eant, sive lectulo surgant remotis involucris, arque integumentis, quæ circum cubilia feruntur, umquam nudati, vel seminudi prodeant. Cæterum Præfectus veluti custos cubiculi atque nocturna quietis, nullo apposito velamento, una cum ipsis somnum capiat, & insuper quam diligentissime curet, ut lucerna indesinenter ardeat, & in totum cubiculum

Ministrorum vero famulorum cubicula, promptuarium, coquinam, aliaque ejulmodi loca ingredi nemo ex Alumnis audeat. Si quid aliud necessitas suadeat, Rectoris judicium sit.

fplendorem emittat.

Colloquia cujuscumque generis cum famulis Alumni vitent, & nihil negotii, aut ignorante, aut non permittente Rectore eis committant, & ex consumptis vestibus, rebusque vel siris, vel Collegii nihil vel eis, vel ceteris donent; itemque nihil fine Rectoris facultate recipiant.

Tempore, quo singuli privato studio incumbere debent, caveant ne per Collegium ultro, citroque vagentur: Oc quando secus necessitas postulet, teneantur exorare Præfectum.

Sint statze ad deambulandum horze pro varia tempestatum ratione, (nisi incidens necessitas aliud suadeat). Locus vero, quo pergunt animi causa, nunquam sit in adolescentum arbitrio, sed a Rectore præfiniatur, vel si Rector absuerit, a Præsecto, eorumque voluntati Alumni acquiescant. Ac post solis occasum Præsectus curet, ut redeant; & in Gollegium ingreisi, simul omnes antequam ad cubicula pergant, in Sacellum ad brevissimum tempus Deo gratias agendi causa conveniant; quemadmodum per campanulam C_2

ligno

figno exeundi habito, semper se gerere debent antequam a Collegio discedant. Rectoris tamen officium erit, ut Alumni ad loca Urbis, quæ majorem tumultum, ac strepitum habent, non pergant. Cæterum Præsectus operam det, ut recta ad præscriptum locum se conserant, & ne longo itinere, præsertim æstivo tempore, desatigentur: & si quid peccarint, Rectori denuntiet, ut ipse in eos animadvertere possit. Verum cæteris exeuntibus, nemo domi remaneat sine

urgente necessitate, & Rectoris permissu.

Præfectus, cum animi gratia deambulatum Alumni mittuntur, alios ab aliis secedere sine suo jussu non patiatur, neque eos solos umquam deserat, & tumultuarie per vias vociserari etiam de rebus scholasticis eos omnino prohibeat. Alumni vero meminerint verecundiæ, caveant nimis gestientem lætitiam, & inaniter exultantem præserre. Contumelias vitent, neque contendant, sed jurgia caveant, sive de patria, sive de parentibus: ac tam de suo, quam de alieno nobili, vel ignobili genere concertationes sugiant, atque comparationes. Cum sibi insuper occurrentibus amicis moram non interponant, sed omni colloquio, nisi quam brevissimo, careant; & ad invicem salutati discedant; & rursus oculos custodientes caveant, ne ostium diabolo aperiatur.

Tempore ad relaxandum animum dato, nemini liceat a cœtu aliorum separari sine permissu Præsecti; quod si ad longum tempus quis a cæteris segregari petat. Præsectus eundem ad Rectorem pro sacultate remittat.

Domi autem commorantes ab externorum visitationibus, colloquiisque sese abstineant, & de iis, qui salutatum veniunt, nemo, Rectore non assentiente, admittatur. Nunquam vero in senestra otientur, & corum admittant.

Si forte Alumnorum aliquis petat, ut ad visitandam personam ducatur, sollicitus sit Rector primum de negotii necessitate, & de honestate personæ; ac deinde provideat, ne vel temporis, vel studiorum jacturam pariat, ne cæteris omnibus sit impedimento, & alia id generis, quæ prudentia sua erunt consideranda.

Epistolas ad externos, seu in Hiberniam, seu quocumque mittere si velint, prius ad Rectorem perferant resignatas, ut eas possit inspicere, & si expediat, arbitrio suo ipsæ mittantur, vel retineantur; nisi ad quem litteræ scribuntur, majorem habuerit auctori-

tatem, quam Rectof.

Si forte aliquando contingat, ut Alumnorum aliquis in morbum incidat, statim a Præsecto Rector admonitus Medicum arcesset, ut medicamencis adhibitis, quæ nulla parsimonia comparentur, curetur: Nec omittatur ab Alumnis pro gravi infirmitate in Collegio laborantibus, frequentes. & serventes ad Deum preces sundere; ut si ad majorem Sancti Nominis sui gloriam suturum sit, integræægrotum sanitati restituat.

Tandem in domesticis officiis, & actionibus, in colloquiis inter se, vel cum externis, in iis denique omnibus, quæ ad ipsorum doctrinæ, ac pietatis institutionem spectabunt, omnes obedientiam Rectori, alissque ipsi subjectis Ministris religiose exhibeant, eoque semper observent, ac reverenter, & modeste cum iis ubique colloquantur. Ferant patienter, se ab illis admoneri, vel etiam reprehendi, aut si quando opus suerit, prævaricantes aliqua poena assici. Secus autem

facientes, & quicumque notabiliter deliquerit contra bonos mores, pacem, & disciplinam Collegii, is sta-

tim e Collegio dimittatur.

Omnes denique intelligant tanto se aptiores suturos huic esse Collegio, & ad finem præscriptum consequendum magis idoneos, quanto ad pietatem comparandam alacriores, ad obtemperandum promptiores, & ad disciplinarum studia capessenda diligentiores se exhibuerint. Unusquisque igitur Apostoli vocibus obediens, qua vocatione a Deo vocatus est, in ea Domino pacifice, & alacriter inferviat. Mutuam omnes inter se caritatem, benevolentiamque in vinculo pacis; nemini dantes ullam offenfionem, diligenti studio toveant: modestiam arque humilitatem colant: contentiones, & æmulationes vicent, quæ cum opera carnis fint, eodem Apostolo testante, maximorum fæpe malorum causa existunt. Æmulantes ergo charifmata meliora, quas in aliis virtutes cernunt, eas in feipsis exprimere contendant, & eximiz virtutis exempla vicissim sumant; witia autem, si qua forte in aliis conspexerint, vitare omnino studeant, & que sibi in aliis displicent, admittere reformident.

CAPUT VIII.

De Promovendis ad Sacros Ordines.

UM Presbyteratus dignitas tanta sit, & opus conversionis hæreticorum tam arduum, ut nonnisi magnæ virtutis, constantiæ, & fortitudinis homines ad illud exequendum requirat; curandum erit, ut Viri probati, & in omni genere virtutum exercitati ad Sacros Ordines promoveantur.

Qui ergo ad mysticas oves pascendas sese devove-

runt,

COLLEGII LUDOVISIANI

runt, ovium mansuetudinem induere debent, & sicut in cæteris, ita etiam in eo, quod promotionem ad sacros Ordines respicit, se a Præsidibus Collegii gubernari nullo modo repugnent. Sciant ergo nullum esse tempus suscipiendis Ordinibus præsinitum, sed arbitrio Eminentissimi Protectoris omnino remittendum, qui eos tantum promoveri jusserit, quos sibi pro virtutum meritis probatos maximo Animarum sa luti emolumento suturos sperabit.

Si quos nondum expleto studiorum curriculo, ad sacros Ordines promoveri contingat: hi serio admonendi sunt, quod, cum erunt Sacerdotes, non minus inde adstrictos se intelligant ad Collegii regulas, legesque sancitas observandas, quam antea; sed potius, ut humilitate, obedientia, tam Rectori, quam cæteris administris, & cæterarum virtutum exemplo cæ-

teris præluceant.

Însuper, ut eorum qui in Collegio degunt nemo unquam ignoret, seu ignorare fingat hujusmodi sancitas Constitutiones, Rectoris Officium sit, ut singulis mensibus, excepto rusticationis tempore, ab Alumnis

ad mensam integre legantur.

Denique animadvertendum est, Eminentissimum Protectorem ex Alumnis, qui in Hiberniam ad lucrandas animas erunt profecturi, approbationem, atque litteras commendatitias illis tantummodo concessurum, qui bonum sui specimen in Collegio præbuerint, quique bonam rem secerint, neque stulto labore consumpti fuerint.

CA

De aconomica administratione Domus.

N Eminem profecto latet, quo major erit Alumnorum in Collegio degentium numerus; eo quidem uberiorem in Hibernia sacrarum Missionum fructum fore. Id quod maxime a recta redituum, bonorumque Collegii administratione pendere, nemo sane est, qui ignoret. Si enim aliquando contingat, ut census decrescat, necesse est, ut etiam minuatur numerus eorum, qui Collegii sumptibus aluntur. Antequam ergo his Constitutionibus finem imponamus, ieorlum ab iis, quæ lupra ad Alumnorum institutionem, disciplinam, & studia præscripsimus, de œconomica etiam rerum Collegii procuratione regulas statuendas censuimus. Quare inter graviores tum Præsidis, tum Rectoris curas hæc forte censenda est maxima, ut nullum vel ex culpa, & negligentia eorum, quorum præcipue munus est res Collegii curare, yel ex minus ordinata earumdem rerum administratione, detrimentum inde Collegium ipsum capiat.

Ac primo quidem qui Ratiocinatoris munus exercet, quammaxime curare debet, ut Codicem, seu Librum generalem, quem Magistrum appellant, semper habeat in promptu: Qui sane Liber non modo conscriptos exhibeat sundos, & cætera existentia bona Collegii, sed insuper ea omnia singillatim contineat, quæ ad perspicuiorem, distinctioremque bonorum notitiam videntur conserre. Ejus igitur erunt partes, ut in eodem Libro publicæ referantur Tabulæ, seu Instrumenta, quibus bona ipsa dignoscuntur acquisita, & quomodo Collegio sint parta: Et separatim scriban-

bantur res, rationesque contractæ, datum, & acceptum; itaut statim inde Collegii status sacile appareat.

Præterea curandum est, ut in eodem generali libro supputatio quædam seorsum exhibeatur tum pensionum, tum expensarum domus, quæ a JACOBO III. Magnæ Britanniæ Rege idcirco data suit, ut subsidio impensarum itineris inserviret Alumnis, qui ad Sacras Missiones in Hiberniam redeunt; Et divisim in eo cujuslibet Alumni pecunia deposita notetur, ut quando quis a Collegio discesserit, rationes ipsi appareant, atque innotescant.

Unus Exactor Collegii reditus omnes exigat, ad quem Rector transmittat pecuniam, si ab Alumnis accipiat. Exactor vero, ut alibi dictum est, pecuniam ipsam vel apud S. Montem Pietatis, vel apud mensam, seu, ut vulgo dicitur, in Banco S. Spiritus deponat: & Ratiocinatori singulis mensibus rationem reddere teneatur pecuniæ, ut supra tum exactæ, tum depositæ.

Solutiones vero omnes tum artificum, tum cibariorum fient per mandata illuc directa, ubi deposita
pecunia extiterit: quæ quidem mandata a Præsule
Collegii Præside, & Rectore subscribenda erunt, ut
authenticam fidem habeant. Ejusmodi autem mandata erunt a Ratiocinatore petenda, ita ut creditores
ei exhibeant creditæ summæ indicem Rectoris subscriptione approbatum; & rursus ne sit incerta solutio,
vel error, seu æquivocum oriatur, creditores, pro
quibus mandata extrahuntur, per apocam in mandatorum albo relatam de credita pecunia sibi satisfactum
esse fatebuntur.

Quoniam vero quotidie occurrunt quædam minutiores expensæ, quæ a Rectore faciendæ sunt, ideo
D

singulis mensibus mandatum in hanc rem extrahetur ad majorem, vel minorem pecnniæ copiam, prout Præsuli videbitur. Illius autem pecuniæ singulis pariter mensibus Rector rationes referat ad Ratiocinatorem, ei codicem remittendo, in quo rationes hujusmodi descriptæ erunt, distinctum ordinem exhibentes remittendo propositiones propositione

rum, pro quibus pecunia erogata fuit.

Emptiones rerum, quæ ferme quotidie necessario contingunt, ut panis, carnis, piscium, per schedulam siant a Rectore subscriptam; & proinde ejusmodi rerum venditores opus erit, ut schedulas hasce ad singulos ternos menses ad eundem Rectorem deserant, ut ipse easdem recognoscat; itemque earundem pretio comprobato, eas ratiocinatori remittat. Quibus rite observatis mandatum, ut supra dictum est, pro creditoribus educatur.

Quare Rector Codicem habeat in promptu, in quo singillatim ordinarize expense describantur. Insuper alium habeat librum, in quo omnia erunt notanda, que ad sundos, viacasque Collegii pertinent, ut distincte appareant, qui fructus indo percipiuntur,

& qui sumptus in illis impenduntur.

Visitet sæpe prædia, & Bona stabilia ad Collegium pertinentia, ut ubique sarcta tecta serventus; pro quibus si quid suerit magni alicujus momenti aggrediendum, antequam manus operi adhibeat, rem cum Eminentissimo Protectore in Congregatione œconomica, quæ singulis mensibus coram eodem Protectore habebitur, conserat. Quæ igitur spectant ad domesticas rationes, jurium conservationem, bonorum amplificationem, prædiorum, ædiumque instaurationem, & locationem, fructuum exactionem, cæteraque hujus generis alia in dicta Congregatione cos

27

ram Eminentissimo Protectore, & Præside, aliisque

Collegii administris semper pertractentur.

Sit denique Rector fidus rerum omnium, & librorum, quibus Collegii Jura, bona tum mobilia, tum immobilia, atque dati, & accepti rationes continentur, quique in Tabulario, seu ut vulgo dicitur, in Archivo ejusdem Collegii adservantur, custos, & servator diligentissimus.

Item operæ pretium erit alium habere Librum, in quo ordine scribantur Alumnorum in Collegium tum ingressus, tum juramenti ab unoquoque præstiti dies, mensis, & annus; eorumque pariter nomen, ætas, parentes, patria, & denique discessus, ut ex his veluti quidam Annalium Collegii Liber in posterum consiciatur.

Atque hæc funt, quæ pro salute dilectorum Alumnorum nostrorum, pro Collegii hujus progressu, & maiori Catholicæ Hiberniæ Ecclesiæ felicitate constituenda censuimus. Ad extremum animadvertendum putamus, hortamurque in Domino Rectorem, ut quoniam curz ejus legum cultodia commissa est, eo cogitationes suas omnes, & labores conferat, ut sancitas a Nobis leges ad instituendos, & informandos idoneos Ecclesiæ ministros, & fideles dispensatores mysteriorum Dei, ab unoquoque, qui in hoc Collegio degit, non perfunctorie, sed quam diligentissime observentur. Si quid vero aliquando acciderit, quod neque hisce Constitutionibus cautum, aut præscriptum sit, vel etiam pro temporum opportunitate immutandum videatur, Rector continuo Eminentissimo Protectori de. nuntiet, ut si quid sorte ad disciplinæ sirmamentum, vel augmentum ipse in Domino melius, atque opportunius expedire judicaverit, auctoritate sua constituat, & jubeat.

FORMULA

Juramenti præstandi a quolibet Alumno Collegii Hibernensis.

E GO N. Filius N. Diecefis N. plenam babens Instituti bujus Collegii notitiam, legibus, & constitutionibus ipsius, quas juxta Superiorum explicationem amplector, me sponte subjicio,

easque pro posse observare promitto.

Insuper spondeo, & juro, quod dum in boc Collegio permanebo, & postquam ab eo quocunque modo, sive completis, sive non completis studiis exiero, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem sine speciali Sedis Apostolica licentia, vel Sacra Congregationis de Propaganda Fide ingrediar, neque in carum aliqua professionem emittam.

Spondeo pariter, & juro, quod volente Sacra Congregatione de Propaganda Fide, vel Eminentissimo pro tempore bujus Collegii, Regnique Hiberniæ Protectore statum Ecclesiasticum amplestar, & ad omues Sacros, etiam Presbyteratus, Ordi-

nes, cum Superioribus visum fueris promovebor.

Item voveo, & juro, quod sive Religionem ingressus fuero, sive in statu seculari permansero, si intra sines Europe suero, quolibet anno; si vero extra, quolibet biennio, mei ipsius, mei status, exercitii. & svero, mei moram transero Sacram Cangre,

gationem de Propaganda Fide certiorabo.

Voveo præterea, & juro, quod justu prædielæ Congregationis de Propaganda Fide, vel Eminentissimi pro tempore Protectoris, sine mora in provinciam meam revertar, ut ibi perpetuò in divinis administrandis laborem meum, ac operam pro salute animarum impendam: quod etiam præstabo, si cum prædielæ Sedis licentia Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem ingressus suero, & in earum aliqua Professionem emisero.

Denique voveo, & juro, me prædictum juramentum, ejufque obligationem intelligere, & observaturum juxta declarationes factas a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, & Brevi Apostolico roboratas sub die 20. Julii 1660. Sic me Deus adjuvet, & bæc Sancta Dei Evangelia.

FINIS.

Ego Jacobus Walsh lorcagiensis emisi supradiction juramentum die 10 Aprilis A.D 1785 completo im amo statis decimo septimo.

		·	
÷ .			
			·
		•	
			·

k				

•		

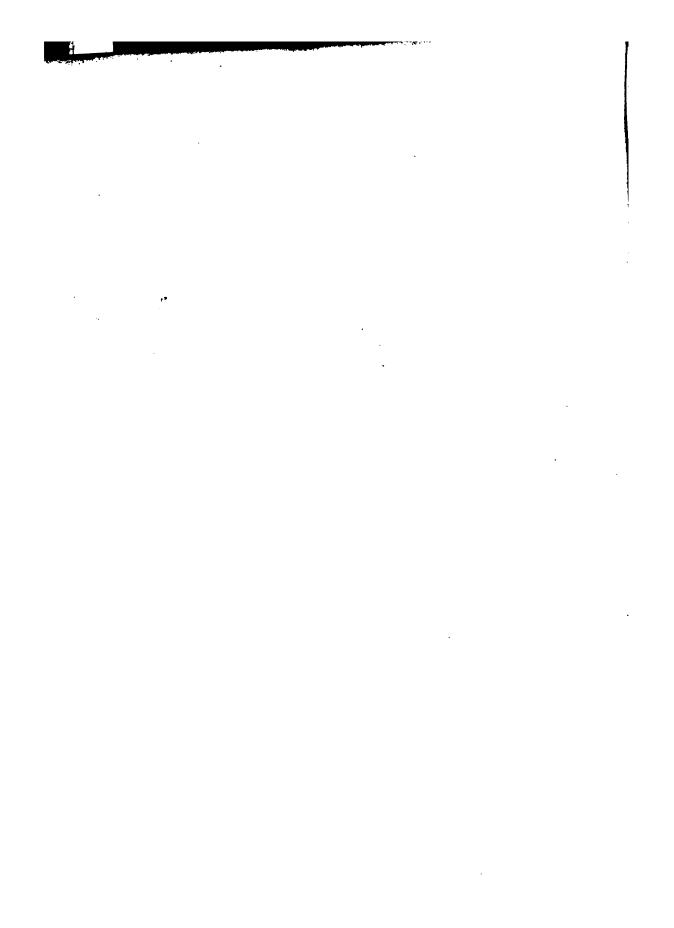
			3
	,		
			, t - t ₂

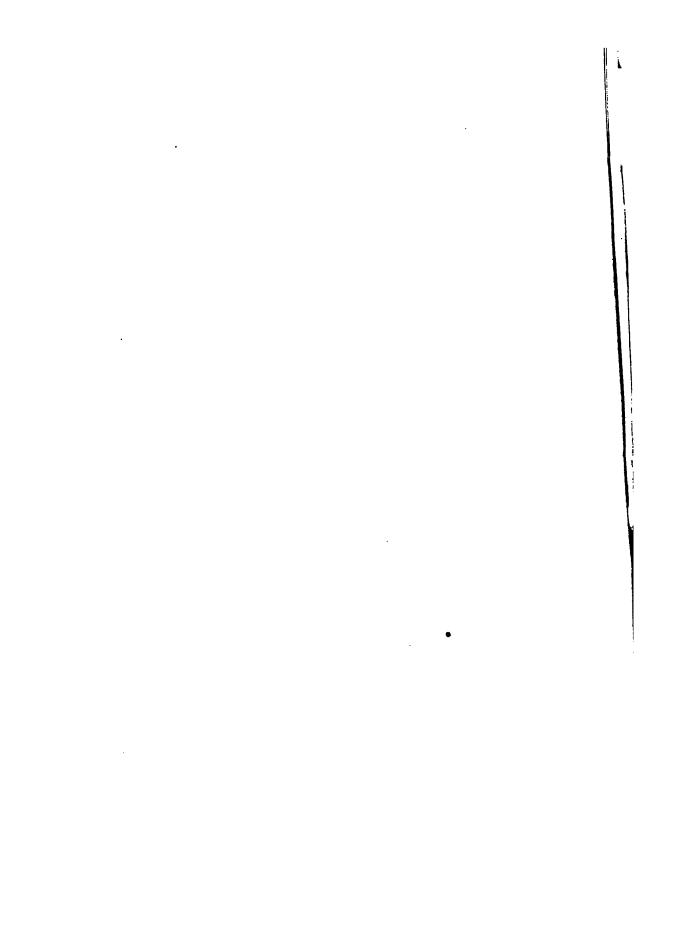

		·		
	·			
ı			٠	

	·	
•		

		,	

·			

. .

